

Wesenberg, og alle Frøken Futtrups Venner er enige i, at hvad der endnu kunde være tilbage af kantet i hendes Væsen, det forsvandt under Fru Børresens mildnende og harmoniske Paavirkning, saa hendes enkle kærlighedsrige Natur virkede mere umiddelbart. De to mødtes i fuld Forstaaelse, udfyldte hinanden gensidig og sluttede Venskab for Livet.

Fru Børresen flyttede en Tid op til Norge, og Frøken Futtrup kom da som hendes Gæst til Skien i Vinteren 1887.

„Den norske Vinter med dens Barskhed virkede forfriskende paa hende, og naar vi andre krøb til Kakkelovnen, tog hun sig gerne en rask Tur i Sneføget.“ (Fru Elise Aubert.)

Norge vandt hendes fulde Kærlighed, og hun besluttede sig til at tilbringe en Vinter i *Kristiania* sammen med Fru Børresen. Om hendes Virksomhed her skriver Fru Aubert: „Frøken Futtrups Ophold hos os blev betydningsfuldt. Ved sin lyse Aand, sine rige Kundskaber og sin usædvanlige Evne til at meddele sig i livfuldt mundtligt Foredrag øvede hun i vide Kredse en vækkende Indflydelse paa Aandslivet. Sine første 3 Foredrag holdt hun i „Læseforening for Kvinder“, hvor Tilstrømningen stadigt voksede, og hendes Ry hurtigt udbredtes. Senere holdt hun hos Fru Johanne Vogt i tre Maaneder et ugentligt Foredrag over „Verdenshistorien“. Desuden holdt hun flere offentlige Foredrag *) over norske Digterværker, hvoraf særlig „Per Gynt“ i hende fandt en aandfuld og begejstret Fortolker.“

„For mindre Privatpartier foredrog hun Kunst- og Kulturhistorie. Denne Virksomhed anspændte hendes Evner og tiltalte hende i høj Grad, lige som de enklere, let overskuelige Forhold hos os stemte med hendes Tilbøjelighed. Inden for sin Tilhørerkreds vandt hun snart Venner, i hvis Hjem hun blev en kær og velset Gæst. Vinteren 88—89 tilbragte hun fremdeles i *Kristiania*, fuldt optaget af sin Gerning. I den forudgaaede Sommer havde hun efter Opfordring besøgt de fleste Kystbyer lige til Stavanger, og hvor hun kom, blev hun modtaget og fulgt af den mest levende Sympati. — Senere drog hun tilbage til Danmark, da hun var af den Mening, at enhver Kvinde eller Mand burde leve og arbejde i sit eget Fædreland.“ **)

*) En af mine Venner i *Kristiania* har fortalt mig, at Biskop Heuch havde sagt: „ja for Frøken Futtrup sænker vi vore Faner“, den Gang man havde foreslaaet hende som Foredragsholder i en Forening, hvor han var Formand, og i hvilken hidtil ingen Kvinde havde talt.

**) Af Fru Vogts Nekrolog.